

Коментари и предлози на актуелну радну верзију нацрта измена и допуна Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и поједине њене делове

Транспарентност Србија

Март 2021.

Садржај

Општи коментари на радну верзију	3
Текст који је предмет разматрања.....	4
Ранији рад на изменама Закона, предлози ТС и оквир актуелни оквир за израду измена и допуна Закона	4
Основ за актуелни рад на изменама закона и одређивање приоритета у случају да се приступа ограниченим изменама.....	6
Коментари на одређивање круга органа власти.....	8
Одредба у нацрту измена и допуна закона.....	8
Коментари дати у јавној расправи из 2018. који су и даље актуелни.....	9
Предлог нове одредбе (март 2021)	11
Образложење предлога нове одредбе (март 2021)	12

Увод

Предмет ове анализе и конкретних предлога јесу поједини делови радне верзије новог нацрта измена и допуна Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, које су биле предмет разматрања радне групе.

Фокус је стављен на делове тог закона које одређују ко ће бити сматран органом власти, то јест обвезником закона. Анализа је израђена у контексту препорука истраживања *Услови за пословању са интегритетом*.¹ Због тога је нарочита пажња посвећена питању круга привредних субјеката који ће имати дужност да поступају по захтевима за приступ информацијама и да израђују информаторе о раду.

---

¹ https://www.transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/BICA_SRB_ONLINE.pdf

Општи коментари на радну верзију

Текст који је предмет разматрања

Коментари се дају на основу увида у незванични документ Министарства за државну управу и локалну самоуправу „**ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ У ЗАКОНУ О СЛОБОДНОМ ПРИСТУПУ ИНФОРМАЦИЈАМА ОД ЈАВНОГ ЗНАЧАЈА**“ од 9.2.2021, као и касније допуне достављене на седницама радне групе.

Ранији рад на изменама Закона, предлози ТС и оквир актуелни оквир за израду измена и допуна Закона

Потреба за изменама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја је уочена пре више од деценије. Још раније, 22.7.2007. у форми грађанске иницијативе је предат предлог измена и допуна који Народна скупштина никада није разматрала², и који се још увек налази међу „предлозима закона у процедури“. Овај предлог садржи неке измене које су и даље потребне, тако да би било исправно и одговорно према грађанима који су поднели предлог, колико би се тај предлог размотрио у Народној скупштини и пре него што Влада Србије упути нови предлог измена и допуна истог закона.

Влада Србије је још 2012. утврдила предлог измена и допуна закона који је садржао решења за бројне проблеме из праксе. Тај предлог закона је по аутоматизму повучен из процедуре након избора нове Владе крајем те године, и никада није поново предложен Скупштини, иако нико од чланова новоизабране Владе није указао да у њему има нечега спорног. Тај предлог закона се неретко назива „предлог Повереника“, иако је у ствари реч о документу који је Министарство државне управе и локалне самоуправе припремило узимајући у обзир поједине предлоге Повереника, и који је затим Влада Републике Србије утврдила као свој предлог, који се и данас може преузети са сајта Владе³.

Имајући то у виду, поступак израде нових законских решења могао да буде веома брзо завршен. Уместо тога, из непознатих разлога, измене су планиране за далеку будућност, али ни ти рокови нису поштовани, тако да закон није промењен ни онда када је оригинално планирано у националним стратешким документима (Национална стратегија за борбу против корупције), нити у роковима из Акционог плана за поглавље 23 преговора Републике Србије са Европском унијом (измене овог закона су биле планиране или помињане и у другим стратешким документима Републике Србије, нпр. у вези са реформом јавне управе и партнерством за отворену управу).

Кад је реч о АП за поглавље 23, сама препорука (прелазно мерило) је веома лоше дефинисана јер везује проблеме приступа информацијама за поједине области (неке од њих погрешно одабране), а без осврта на оно што се показало као највећи проблем у пракси и што се може прочитати из извештаја које сваке године о примени овог закона подноси Повереник за

² http://www.parlament.gov.rs/upload/archive/files/cir/doc/predlozi_zakona/3872-07.zip

³ http://www.srbija.gov.rs/extfile/sr/166823/pz_informacije_od_javnog_znacaja00595_cyr.zip

информације од јавног значаја и заштиту података о личности⁴ – неизвршавање обавезујућих одлука Повереника.

Било је приметно да обавезе из Акционог плана нису у потпуности поштоване ни у по другим питањима, поред рокова. Тако је изради Нацрта требало да претходи анализа примене норми у појединим ситуацијама (нпр. у вези са јавним набавкама). Међутим, Министарство правде, задужено за ову активност, прибавило је ту анализу тек након што је нацрт практично већ био припремљен (2018), а затим ју је доставило Министарству државне управе и локалне самоуправе, као органу који је задужен за наредну активност – припрему нацрта измена и допуна закона. Та анализа се иначе бави само неким питањима која су битна за примену Закона.

То је био један од разлога због којег је у ревидираном Акционом плану за поглавље 23, који је усвојен 10. јула 2020⁵, било предвиђено (тачка 2.2.5.1.) следеће: „Спровести анализу досадашње примене Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја са посебним освртом на следеће области : -приватизација, -јавне набавке, -јавни расходи и -донације политичким субјектима из иностранства“. За носиоца ове активности је одређен Повереник, „уз учешће организација цивилног друштва“ а рок је био трећи квартал 2020. године. На основу истог Акционог плана је предвиђено да се у четвртном кварталу „на основу обављене анализе досадашње примене Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја“ измени овај закон, при чему је као носилац посла одређено Министарство државне управе и локалне самоуправе, са неименованом „партнерском институцијом“, као и Влада и Народна скупштина. Није познато да је оваква анализа вршена, па самим тим ни да ли је она послужила као основ за садашњи рад на изменама закона.

Током дугог процеса израде ранијих нацрта, Транспарентност Србија је дала своје коментаре када је била позвана да то учини. То се први пут догодило у новембру 2015⁶, далеко пре него што је радна група уопште била формирана. Наиме, према подацима Министарства, радна група је формирана тек годину дана касније, 2. новембра 2016. Процес измена и допуна закона је формално започет јавним консултацијама 5.2.2018. године. Јавна расправа о нацрту измена и допуна закона је била спроведена од 22.3. до 19.4.2018. године. Транспарентност Србија је у оквиру ове јавне расправе дала низ конкретних предлога,⁷ од којих је мањи број био прихваћен. Следећи јавности познати нацрт закона није био изнет на јавну расправу, али је прибављен путем захтева за приступ информацијама. И на тај нацрт (из децембра 2018.), ТС је изнела низ конкретних предлога и коментара⁸. Трећи познати нацрт је објављен на интернет страници

⁴ <https://www.poverenik.rs/sr/%D0%B8%D0%B7%D0%B2%D0%B5%D1%88%D1%82%D0%B0%D1%98%D0%B8-%D0%BF%D0%BE%D0%B2%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D0%BA%D0%B0.html>

⁵ <https://www.mpravde.gov.rs/files/Revidirani%20AP23%202207.pdf>

⁶ [Microsoft Word - dopis povodom izmena zakona o slobodnom pristupu informacijama 2015 final.doc](https://www.transparentnost.org.rs/Microsoft%20Word%20-%20dopis%20povodom%20izmena%20zakona%20o%20slobodnom%20pristupu%20informacijama%202015%20final.doc)
(transparentnost.org.rs)

⁷

https://www.transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/TS_komentari_za_javnu_raspravu_o_slobodnom_pristupu_informacijama_april_2018.docx

⁸

https://www.transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/Komentar_decembarskog_nacrta_izmena_zakona_o_slobodnom_pristupu_informacijama_TS.pdf

Министарства за државну управу и локалну самоуправу 5.11.2021.⁹ ТС је коментарисала и овај нацрт, као текст који доноси извесна побољшања у односу на претходне, али доноси и проблеме, тако што изузима из круга обвезника закона „ћерке-фирме“, односно правна лица која оснивају постојећа јавна предузећа и предузећа у државном власништву.¹⁰

Поред тога, Транспарентност Србија је, између осталог, објавила три анализе које се односе на утицај других прописа на остваривање права на приступ информацијама, у области заштите конкуренције,¹¹ по питању прописа који утичу на извршење решења Повереника,¹² и прописа о тајности података.¹³

Основ за актуелни рад на изменама закона и одређивање приоритета у случају да се приступа ограниченим изменама

На основу увида у актуелну радну верзију може се закључити да је радна група наставила рад на последњем нацрту који је објављен, уз допуне и мање измене тих решења. То може бити спорно са становишта реализације обавеза из Акционог плана за поглавље 23, као што је већ објашњено у претходном поглављу. Такође је отворено као спорно питање надлежности актуелног носиоца овог посла, услед решења која садржи актуелни Закон о министарствима, које би требало на несумњив начин разрешити унутар Владе Србије, која ће у сваком случају бити предлагач акта, односно евентуалним изменама тог закона.

Из појединих напомена се може закључити да радна група води рачуна о томе да обим измена не прекорачи онај који је предвиђен за измене и допуне закона на основу Јединствених методолошких правила за измену прописа¹⁴, односно да се изменама и допунама не обухвати више од половине чланова актуелног Закона (којих тренутно има 50). Уколико Министарство сматра битним да обим измена у овом тренутку не обухвати више од половине чланова Закона, онда би било примерено да се пре приступања изменама сагледа која су питања приоритетна, како би се предност дала изменама и допунама које на најбољи начин могу да пруже одговор на актуелне изазове у примени Закона, а да се друга, мање важна питања, уређују у неким потоњим фазама поступка. У том смислу истичемо да би пре свега требало решити питања која се тичу: 1) осмишљавања механизма за извршење одлука Повереника; 2) проширењу круга органа власти; 3) проширењем обавеза за поједине органе власти (нпр. у вези са израдом информатора о раду); 4) обезбеђивањем ефикасније заштите права на приступ информацијама у случајевима када информације ускраћује неки од шест органа власти из члана 22. ст. 2. Закона. Упоредо са тим, а имајући у виду обавезу из Акционог плана за поглавље 23, као и уочене проблеме у остваривању права на приступ информацијама у пракси који проистичу из одредаба

⁹ <http://mduls.gov.rs/javne-rasprave-i-konsultacije/informacija-o-radu-na-izmenama-i-dopunama-zakona-o-slobodnom-pristupu-informacijama-od-javnog-znacaja/>

¹⁰ http://preugovor.org/upload/document/alarm_izvetaj.pdf

¹¹ [Анализа прописа који утичу на остваривање права на приступ информацијама – прописи о заштити конкуренције](#) август 2019

¹² [Анализа прописа који утичу на извршење решења Повереника за информације](#) август 2019

¹³ [Анализа прописа о тајности и њиховом утицају на приступ информацијама од јавног значаја](#) август 2019

¹⁴

<http://www.parlament.gov.rs/upload/documents/Jedinstvena%20metodoloska%20pravila%20za%20izradu%20propisa.pdf>

или примене других прописа, у овом процесу би требало јасно указати да ли је потребно вршити неке измене у другим законима.

Генерално гледано, прво начело у раду на изменама овог закона, као и било ког другог прописа требало би да буде (као што важи и за лекарске интервенције): „*primum non nocere*“ („најпре, не шкоди“). Дакле, нацрт закона не би смео да садржи ни једно решење које би сузило обим права на приступ информацијама или успорило остваривање тог права. Уколико би биле усвојене одредбе које имају такав ефекат, отворило би се и питање уставности промена. Наиме, у члану 20. ст. 2. Устава Републике Србије стоји да се „Достигнути ниво људских и мањинских права не може смањивати“, а право на приступ информацијама је дефинисано у оквиру члана 51. ст. 2. Устава („Свако има право на приступ подацима који су у поседу државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења, у складу са законом.“)

Коментари на одређивање круга органа власти

Одредба у нацрту измена и допуна закона

Орган јавне власти

Члан 3.

Орган јавне власти (у даљем тексту: орган власти) у смислу овог закона јесте:

1) државни орган, орган територијалне аутономије, орган локалне самоуправе, као и организација којој је поверено вршење јавних овлашћења (у даљем тексту: државни орган);

2) правно лице које оснива или финансира у целини, односно у претежном делу државни орган.

ОРГАН ЈАВНЕ ВЛАСТИ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ОРГАН ВЛАСТИ) У СМИСЛУ ОВОГ ЗАКОНА ЈЕСТЕ:

- 1) ОРГАН РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;
- 2) ОРГАН АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ;
- 3) ОРГАН ОПШТИНЕ, ГРАДА, ГРАДСКЕ ОПШТИНЕ И ГРАДА БЕОГРАДА;
- 4) ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ, УСТАНОВА, ОРГАНИЗАЦИЈА И ДРУГО ПРАВНО ЛИЦЕ, КОЈЕ ЈЕ ОСНОВАНО ПРОПИСОМ ИЛИ ОДЛУКОМ ОРГАНА ИЗ ТАЧ. 1) ДО 3) ОВОГ ЧЛАНА;
- 5) ПРАВНО ЛИЦЕ ИЛИ ПРЕДУЗЕТНИК КОЈИ ОБАВЉА ДЕЛАТНОСТИ ОД ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА, У СМИСЛУ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ПОЛОЖАЈ ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА, У ОДНОСУ НА ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ У ВЕЗИ СА ОБАВЉАЊЕМ ТИХ ДЕЛАТНОСТИ;
- 6) ПРАВНО ИЛИ ФИЗИЧКО ЛИЦЕ КОЈЕ ИМА ЈАВНА ОВЛАШЋЕЊА, У ОДНОСУ НА ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ У ВЕЗИ СА ВРШЕЊЕМ ТИХ ОВЛАШЋЕЊА;
- 7) ПРАВНО ЛИЦЕ КОЈЕ ПРЕТЕЖНО ФИНАНСИРА ОРГАН ИЗ ТАЧ. 1) ДО 4) ОВОГ ЧЛАНА, У ОДНОСУ НА ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ СУ У ВЕЗИ СА АКТИВНОШЋУ КОЈА СЕ ФИНАНСИРА ТИМ СРЕДСТВИМА, ИЗУЗЕВ ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ И ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ, ЧИЈА СЕ КОНТРОЛА ФИНАНСИРАЊА ВРШИ ПО ПОСЕБНОМ ЗАКОНУ.

Коментари дати у јавној расправи из 2018. који су и даље актуелни

Члан 3.

Промене у дефиницији „органа власти“ су делимично позитивне и олакшавају остваривање права или га чак проширују. У таква решења се може уврстити: то што ће сада изричито бити поменуте као субјекти обавеза градске општине, физичка лица која имају јавна овлашћења (нпр. нотари), физичка и правна лица којима је поверено обављање делатности од општег интереса. Најважнија позитивна промена јесте то што се укида дистинкција између категорије „државни орган“ и других органа власти. Услед те промене, између осталог, сви органи власти биће у обавези да израде информатор о раду.

С друге стране, право је сужено на више начина. Када је реч о носиоцима јавних овлашћења, сада ће бити могуће тражити од њих само информације које су у вези са вршењем тих овлашћења, а не и друге информације које се односе на њихов рад.

Нацрт такође искључује из примене политичке странке и верске заједнице, што би се можда могло оправдати одређеним специфичностима рада ових организација. Међутим, начин на који је то учињено није у потпуности оправдан. Наиме, ставља се у први план да се „контрола финансирања“ политичких странака и верских заједница „врши по посебном закону“. Ово, за почетак, није истина када је реч о верским заједницама, јер таквог закона нема (нејасно је да ли се овим најављује његово доношење). Када је пак реч о политичким странкама, онда треба напоменути да осим њих као примаоци финансијских средстава могу бити и групе грађана и коалиције политичких странака, али ни једни ни други немају својство правног лица. Када је реч и о странкама и о верским заједницама, погрешно је то што се „контрола финансирања по другом закону“ помиње као разлог да не буду обухваћени обавезама из овог закона. Наиме, постоје и други легитимни интереси због којих би неко могао имати право приступа њиховим подацима, а не само контрола финансирања, иако је несумњиво тачно да је и омогућавање приступа подацима један вид контроле. Стога би ову норму требало изменити и прецизирати разлоге за искључење ове две категорије субјеката из појма орган власти.

Још боље и доследније решење би било оно према којем ни политичке странке ни верске заједнице не би биле у потпуности искључене из круга органа власти, уколико се претежно финансирају из буџета. Уместо тога, требало би осмислити систем у којем ће обавеза давања података о трошењу средстава из јавних извора, било да је реч о странкама, верским заједницама или неком другом правном лицу, бити првенствено на оном органу власти који додељује та средства или контролише извештаје о њиховом трошењу, а тек супсидијерно на примаоцу средстава.

Треба напоменути да Нацрт није решио дилеме које су и раније постојале у Закону у погледу критеријума да се установи да ли је неко лице финансирано и да ли је претежно финансирано од стране другог органа власти, па би их требало прецизирати (нпр. да је реч о финансирању у претходној години, да се узимају у обзир добротина давања а не и средства која су приходована на други начин итд.).

Постојећи нацрт неоправдано искључује и поједина правна лица – привредна друштва, у којима држава јесте већински власник, али посредно (нпр. „ћерке – фирме“ које оснивају јавна предузећа).

На јавној расправи је већ истакнуто да су поједине земље из окружења (Словенија), које нису имале обухваћена поједина предузећа, промениле закон, проширивши круг обвезника. И иначе, приметан је тренд да се све већи број предузећа која су била јавна претвара у друштва капитала, задржавајући исту делатности и имовину, па нема основаног разлога да буде битно другачије ни са обавезама у погледу јавности рада. Напротив, све више нараста потреба да се кроз Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја омогући увид у део података и код предузећа у којима је држава мањински власник, како би јавност имала могућност да сагледа рационалност коришћења јавних средстава и рада представника државе у таквим предузећима. Ово је посебно битно код заједничких предузећа која су формирана у склопу јавно-приватног партнерства, где јавни партнер уноси не само део имовине у предузеће, већ може имати и обавезе у погледу свеукупног пословања таквог правног субјекта.

Треба истаћи да у постојећем Закону о слободном приступу информацијама већ постоје могућности да се заштите легитимни интереси предузећа у делимичном државном власништву која послују на тржишту (нпр. заштита пословне тајне), када они могу бити угрожени обелодањивањем информација за које су заинтересовани и њихови конкуренти. Потребно је само да ти интереси буду ваљано образложени и да буду засновани на правним основима које је законодавац препознао. Образложење, које се могло чути током претходне јавне расправе, да се изузимањем из приступа информацијама штити Уставом гарантована једнакост пословања предузећа није у потпуности оправдано. Наиме, за поједина друштва капитала су и другим законима предвиђена посебна правила (нпр. примена појединих одредаба Закона о јавним предузећима), која не важе за приватна предузећа. С друге стране, такође стоје и уставна начела, попут права на обавештеност и несмањивања достигнутог нивоа људских права.

Предлог нове одредбе (март 2021)

Члан 3.

Орган јавне власти (у даљем тексту: орган власти) у смислу овог закона јесте:

- 1) орган Републике Србије;
- 2) орган аутономне покрајине;
- 3) орган општине, града, градске општине и града Београда;
- 4) јавно предузеће, јавна служба, установа, организација и друго правно лице, које је основано прописом или одлуком органа из тач. 1) до 3) овог става;
- 5) привредно друштво чији је оснивач или члан Република Србија, аутономна покрајина, локална самоуправа односно један или више органа из тач. 1)–4) овог става са 50% или више акција или удела у збиру;
- 6) привредно друштво чији је оснивач или члан Република Србија, аутономна покрајина, локална самоуправа, односно један или више органа из тач. 1)–5) овог става са више од 10%, а мање од 50% акција или удела у збиру:
  - а) које је без накнаде или под условима који одступају од тржишних, добило на коришћење јавну имовину чија је вредност већа од вредности нето капитала привредног друштва, или;
  - б) које је корисник кредита чија је вредност већа од нето капитала привредног друштва, а за који је орган власти дао гаранције;
- 7) правно лице или предузетник који обавља делатности од општег интереса, у смислу закона којим се уређује правни положај јавних предузећа и других облика организовања који обављају делатност од општег интереса, у односу на информације које су у вези са обављањем тих делатности;
- 8) правно или физичко лице које има јавна овлашћења, у односу на информације које су у вези са вршењем тих овлашћења;
- 9) правно лице које је у години подношења захтева, у последњој години за коју постоји финансијски извештај или у години на коју се односе тражене информације, остварило више од 50% пословних прихода од једног или више органа из тач. 1) до 8) овог става, у односу на информације које су у вези са активношћу која се финансира тим средствима;

Од обавеза из овог закона ослобођено је правно лице из ст. 1. т. 9) овог става које је све информације које се односе на активности финансиране средствима органа власти из ст. 1. т. 1) до 8) овог члана доставило органу власти који врши финансирање или другом органу власти који је надлежан за контролу финансирања.

Образложење предлога нове одредбе (март 2021)

Иза прве четири постојеће тачке додате су нове тачке 5) и 6) које се односе на предузећа која су у јавној својини, било у већинском или у мањинском делу. Када је реч о већински државним предузећима она су увек органи власти. Наравно, то не значи да ће дати сваку информацију која им се затражи. И таква предузећа могу имати сасвим легитимне пословне тајне, нарочито уколико послују на тржишту где има конкуренције, а поготово тамо где пословних конкурената нема уопште или је њихов удео на тржишту занемарљив. Она могу ограничити приступ информацијама уз позивање на одговарајући законски основ, примењујући правила из члана 8. и 9. Закона. С друге стране, право на приступ информацијама омогућава да грађани, као крајњи власници тих предузећа добију битне информације о коришћењу њихових ресурса, што може бити нарочито значајно нарочито када се има у виду могући политички уплив на њихово пословање, као и доношење одлука које нису у потпуности мотивисане комерцијалним разлозима (нпр. запошљавање, оглашавање, спонзорства).

Кад је реч о предузећима која су у мањинском државном власништву, она би имала положај органа власти само уз испуњење једног од два додатна услова. Први је да су добили на коришћење јавну имовину (земљишта, некретнине и друго), да би је користили без икакве надокнаде или уз надокнаду која је испод тржишне вредности. У том случају интерес јавности за приступ информацијама постоји зато што треба обезбедити да јавна имовина не претрпи штету, односно, да донесе корист јавном интересу која неће бити мања од оне која је остваривана пре давања имовине на коришћење предузећу. Други основ за то да мањински државна предузећа постану органи власти биле би државне гаранције за кредит. С обзиром на могућност да кредит на крају буде плаћен из буџета, грађани имају право да се упознају са појединим пословним одлукама предузећа, иако оно није у већински државном власништву. У оба случаја је предвиђено да ће предузећа у мањинском државном власништву бити органи власти, уколико је вредност јавне имовине којом располажу или вредност кредита за који су добили државне гаранције већа од вредности њиховог нето капитала.

Нова тачка 7) представља разрађену норму актуелног Нацрта. У оквиру тачке 7) су груписана правила која се тичу лица која „обављају делатности од општег интереса“. Прецизирано је да се појам обављања делатности од општег интереса тумачи у смислу Закона о јавним предузећима, па је у ту сврху овде пренет део члана 1. Закона о јавним предузећима. Пошто према слову тог закона, делатности од општег интереса, поред јавних предузећа и предузећа у државном власништву, могу обављати и друга (приватна) предузећа и предузетници, то је и овде предложено да се прецизира појам органа власти.

Нова тачка 8) садржи делове актуелног Нацрта који се односе на носиоце јавних овлашћења.

Тачка 9) доноси значајне измене у односу на актуелни нацрт. У њој се прво прецизира појам финансирања, коришћењем термина „пословни приход“, који се користи и у финансијском извештавању правних лица. Даље, прецизира се период који се посматра као релевантан за утврђивање да ли је неко орган власти – то може бити актуелна година, последња година за коју

постоји финансијски извештај или нека ранија година (за коју су везане тражене информације). Такође се прецизира да финансирање у збиру од стране више органа власти, ако је веће од 50% у збиру може бити довољно да се неки недржавни субјект сматра органом власти, макар кад је реч о делу информација које поседује. Из одредбе постојећег Нацрта избрисане су норме које изузимају политичке странке и верске заједнице, јер изузимање искључиво ове две врсте субјеката тренутно није ваљано образложено. Међутим, уведен је један општи основ да се правна лица финансирана већински од стране државе ослободе обавезе давања информација о том финансирању. То ће бити свака она ситуација када тим истим информацијама располаже орган власти који врши финансирање или други орган власти који је задужен за контролу. На овај начин ће се избећи неоправдано наметање обавеза недржавним субјектима који су добили нека јавна средства за финансирање одређених активности. На пример, уколико је неки локални медиј или удружење која пружа социјалне услуге претежно финансирано средствима града или Републике, нема разлога да се тај медиј или удружење излажу обавези поступања по захтевима (за шта можда немају ни квалификованог особља). Они ту обавезу неће имати ако су извештаје и друге податке у вези са коришћењем буџетских средстава већ доставили финансијеру тог програма (градском секретаријату или министарству). Исти овај изузетак може се применити и у случају политичких странака и других политичких субјеката, који су на основу Закона о финансирању политичких активности у обавези да подносе годишње финансијске извештаје и посебне извештаје о трошковима изборне кампање Агенцији за спречавање корупције. Слично томе, и верске заједнице за које се у актуелном нацрту предлаже изузимање, ослободиле би се обавезе поступања по захтевима за приступ информацијама тиме што би доставиле податке о коришћењу средстава из јавних извора министарствима и другим државним органима од којих добијају донације.